

MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE

TRUYỆN NGẮN VỀ

HOGWARTS

DÀNH CHO **Q**UYỀN LỰC, **C**HÍNH
TRỊ, VÀ NHỮNG **Y**ÊU TINH GÂY
PHIÊN TOÁI

J.K. ROWLING

Biên dịch bởi LE HƯƠNG GIANG (chính) và truyen8.mobi

**MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE
TRUYỆN NGẮN VỀ
TRUYỆN NGẮN VỀ
HOGWARTS
HOGWARTS**

C

Q

Y

P

J.K. ROWLING
J.K. ROWLING
MÓN QUÀ CỦA
POTTERMORE
TRUYỆN NGẮN VỀ
TRUYỆN NGẮN VỀ
HOGWARTS
HOGWARTS

**DÀNH CHO QUYỀN LỰC,
CHÍNH TRỊ, VÀ NHỮNG YÊU
TINH GÂY PHIÊN TOÁI**

Biên dịch bởi LÊ HƯƠNG GIANG (chính) và truyen8.mobi

Biên dịch bởi LÊ HƯƠNG GIANG (chính) và truyen8.mobi

J.K. ROWLING

J.K. ROWLING

Pottermore

from J.K. Rowling

Trung tâm kỹ thuật số của

Thế giới pháp thuật

www.pottermore.com

Trung tâm kỹ thuật số của

Thế giới pháp thuật

www.pottermore.com

MỤC LỤC

CHƯƠNG MỘT

Dolores Umbrige

CHƯƠNG HAI

Các Bộ trưởng Pháp thuật

Nhà ngục Azkaban

CHƯƠNG BA

Horace Slughorn

Độc Dược

Thuốc Đa Dịch

Những Cái Vạc

CHƯƠNG BỐN

Quirinus Quirrell

CHƯƠNG NĂM

Một Yêu Tinh Gây Phiền Toái

LỜI NÓI ĐẦU CỦA NHÀ XUẤT BẢN POTTERMORE

Mỗi bà phù thủy hoặc phù thủy với một cây đũa phép trong tay của ông hay bà ấy đã tạo nên nhiều quyền năng hơn và chúng ta sẽ không bao giờ biết hết. Với cách đọc thần chú đúng hay lọ thuốc độc được, họ có thể chế tạo ra tình được, du lịch xuyên thời gian, thay đổi hình thức bên ngoài và thậm chí là dập tắt cuộc sống.

Trong những bộn tay sai, quyền năng và phép thuật có thể được dùng như mục đích hắc ám, gây chết người, và tàn phá. Chúa tể Voldemort cho chúng ta thấy rằng; hắn đã tìm kiếm sức mạnh để tạo ra cái ác mà ông ta đã xé những mảnh linh hồn của mình và mất tất cả mọi thứ vốn đã làm cho hắn là một con người. Hắn là nhân vật phản diện cuối cùng, được thúc đẩy bởi một mong muốn một cách lạnh băng cho quyền lực và sự hủy diệt.

Rõ ràng là ít người có thể phù hợp với Voldemort trong các ý đồ xấu ác nói chung (mặc dù Bellatrix Lestrange và Dolores Umbridge thực sự cố gắng thể hiện), nhưng chắc chắn có những nhân vật khác vẫn có được quyền lực. Ở đây, chúng tôi đã thu thập bằng văn bản J.K. Rowling về quyền lực và chính trị ... Và chỉ để cho vui, yêu tinh.

CHƯƠNG

1

DOLORES UMBRIDGE

Dolores Umbridge có thể trông giống như một cái bánh bông lan kem ướp lạnh, nhưng bà có thể làm bất cứ điều gì nhưng ngọt ngào. Bà là dã man, tàn bạo và không ăn năn. Khi bà dám kiểm soát cả trường Hogwarts từ cụ Albus Dumbledore, bà cam kết sẽ làm tất cả các loại hành vi độc ác. Dưới tiêu đề mới được tạo ra của “Thanh tra cao cấp” bà một tay (và rất tốt, với một chút giúp đỡ từ Filch) hút đi của trường những sự thân yêu của tất cả niềm vui, đặt tất cả học sinh trong vòng nguy hiểm, và tra tấn Harry Potter. Theo như chúng tôi đã lo ngại, bà ấy xứng đáng hơn số phận của bà trong tay (móng?) của các nhân mã. Dưới đây là một cái nhìn thoáng qua rất cần thiết để vào quá khứ đen tối của bà ấy, được viết bởi J.K. Rowling.

DOLORES UMBRIDGE

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Ngày sinh: 26 tháng 8

Đũa phép: gỗ cây bạch dương (cây bu-lô) và gân rồng, dài 8 inch

Thuộc nhà: Slytherin

Khả năng đặc biệt: phát minh ra bút lông ngỗng tự trừng phạt

Gia đình: mẹ Muggle, cha phù thủy

Tình trạng hôn nhân: chưa lập gia đình, không có con

Sở thích: sưu tầm các đĩa trang trí Frolicsome Feline, đính thêm các ren và viền hoa cho các vật dụng văn phòng phẩm, phát minh ra các dụng cụ tra tấn mới.

Dolores Jane Umbridge là con cả và cũng là con gái duy nhất của pháp sư Orford Umbridge và Muggle Ellen Cracknell. Gia đình có một cậu con trai Á phù thủy. Cuộc hôn nhân của bố mẹ Dolores không được hạnh phúc và mẹ ta âm thầm xem thường cả bố lẫn mẹ. Chuyện xem thường này xuất phát từ việc ông Orford quá thiếu tham vọng (ông ta chưa bao giờ được thăng chức và chỉ được làm việc ở Sở Bảo trì Pháp thuật tại Bộ Pháp Thuật) còn bà Ellen thì đồng bóng, lúc nào cũng lời thôi lếch thếch và hơn cả là vì dòng máu Muggle của bà. Cả Dolores và bố mẹ ta, ông Orford đều đổ lỗi cho Ellen về sự thiếu hụt khả năng pháp thuật của cậu em trai. Kết quả của việc này là vào năm Dolores 15 tuổi, gia đình này đã tách làm hai. Dolores ở lại với bố, còn bà Ellen và cậu con trai biến mất, trở lại với thế giới Muggle. Dolores không bao giờ gặp lại mẹ và em trai, không bao giờ nhắc tới họ, và bà ta vờ như mình là một phù thủy thuần chủng.

Dolores gia nhập Bộ Pháp thuật ngay sau khi tốt nghiệp Hogwarts, đảm nhận một chân thực tập sinh tại Văn phòng Dừng sai Pháp thuật. Ở cái tuổi 17, Dolores thích phán xét, đẩy thành kiến và thích thú với những trò tàn ác, mặc cho thái độ chu đáo, cách cư xử lấy lòng cấp trên thì tính tàn nhẫn và

việc lén lút ăn cắp công trạng của khác người khác đã giúp mẹ ta sớm được thăng chức. Trước 30 tuổi, Dolores đã là Trưởng văn phòng, nhưng đó chỉ là một bước nhỏ để từ đây thăng cấp lên cấp bậc cao hơn trong Bộ Thi hành Pháp thuật. Cùng thời điểm đó, bà ta đã thuyết phục được bố mình nghỉ hưu sớm, và với việc trợ cấp cho ông một khoản nho nhỏ, mẹ ta đảm bảo rằng bố mình biến mất khỏi tầm mắt công chúng. Bất cứ khi nào bị hỏi (thường là từ những đồng nghiệp chán ghét) rằng “liệu bà có liên quan gì với Umbridge-lau-sàn hay không?” mẹ sẽ nở nụ cười ngọt ngào và phủ nhận mọi sự liên quan, tuyên bố rằng người cha quá cố của mình là một thành viên xuất sắc của Hội đồng tòa án Phù thủy tối cao Wizengamot. Những chuyện xấu xa kinh tởm thường xảy ra với những người đã từng hỏi Dolores về Orford hay bất cứ điều gì mà mẹ ta không thích, vì vậy những người còn lại giả vờ tin tưởng những điều dối trá bịa đặt của Dolores về tổ tiên mình.

Mặc cho các nỗ lực nhằm bảo đảm cảm tình của một cấp trên (mẹ ta không quan tâm cảm tình đó là gì nhưng mẹ nhận thức rõ ràng rằng địa vị sẽ được đảm bảo và ngày càng nâng cao nhờ một người chồng quyền lực), Dolores không thể hoàn thành ước nguyện kết hôn của mình. Những người quen hiểu rõ công việc, tham vọng nên rất khó để thích được mẹ ta. Chỉ sau một ly Sherry ngọt, Dolores có xu hướng phun ra hết những quan điểm hà khắc của mẹ, thậm chí những kẻ chống Muggle cũng thấy sốc, về cách đối xử mà cộng đồng Muggle đáng phải chịu.

Khi già đi, khó tính hơn và có địa vị cao hơn trong Bộ Pháp thuật, niềm yêu thích của Dolores với những phụ kiện nữ tính trở nên rõ ràng hơn, văn phòng của mẹ tràn ngập các loại trang sức lòe loẹt và những bộ đồ đăng ten, mẹ ta yêu thích tất cả mọi đồ vật có vẽ hình con mèo (mặc dù mấy thứ này thật là phiền phức và lộn xộn). Khi mà Bộ trưởng Bộ Pháp thuật Cornelius Fudge trở nên lo lắng và ảo tưởng rằng cụ Dumbledore muốn chiếm lấy cái ghế Bộ trưởng, Dolores đã đạt được mong muốn tiến vào trung tâm quyền lực của mình bằng việc đổ thêm dầu vào lửa nỗi sợ hãi của

Fudge và thể hiện rằng mục là một trong những người lão có thể tin tưởng được.

Lần đầu tiên trong đời mục được bổ nhiệm làm thanh tra cao cấp tại Hogwarts với quyền lực cực lớn, nhờ những định kiến và sự tàn ác của mình. Mục đã có khoảng thời gian không mấy tốt đẹp trước đây tại trường khi mà mọi người phớt lờ mục tại tất cả các vị trí mà mục đảm nhận, và Dolores tận dụng cơ hội này để quay lại Hogwarts và sử dụng quyền lực của mình với những người (theo mục thấy) đã không cho mục yên được tận hưởng thời gian ở Hogwarts trước đây.

Dolores bị ám ảnh bởi những gì không bình thường, hoặc là nói rộng ra, những thứ không giống người. Sự chán ghét mục dành cho Hagrid - người mang một nửa dòng máu không lồ, sự khiếp sợ đối với nhân mã được tiết lộ là nỗi sợ hãi tự nhiên vô danh. Là một người có tính kiểm soát cao độ, tất cả những người thách thức với quyền lực và quan điểm của mục, theo ý kiến cá nhân của mục, đều cần bị trừng phạt. Mục chủ động khuất phục và làm nhục người khác, ngoại trừ những tuyên bố về lòng trung thành của họ, thật khó để chọn giữa mục và Bellatrix LeStrange ai là người độc đoán hơn.

Thời kỳ của Dolores tại Hogwarts kết thúc một cách thảm hại, vì mục đã vượt quá thẩm quyền mà Fudge cấp cho, bước ra khỏi biên giới quyền lực của mục, và đi quá xa với cảm giác điên cuồng vì mục đích riêng. Bị tống khứ nhưng không hề ăn năn sau nhiệm kỳ thảm họa tại Hogwarts, mục quay trở về Bộ, nơi đã hoàn toàn náo loạn vì sự trở lại của Chúa tể Voldemort.

Trong cuộc cải cách sau khi Fudge bị buộc từ chức, Dolores suýt bị đuổi về vị trí cũ của mình tại Bộ. Bộ trưởng mới, Rubeus Hagrid gặp phải nhiều vấn đề hơn là Dolores Umbridge. Hagrid sau này đã bị trừng phạt vì sai sót này, trên thực tế Bộ không hề đưa ra bất kỳ trừng phạt nào về việc lạm dụng quyền lực với Harry Potter của Dolores. Harry để ý đến việc Dolores tiếp tục làm việc, và việc không có biện pháp nào với mục đối với những hành động của mục tại Hogwarts, dấu hiệu của việc tham nhũng của Bộ, và từ chối hợp tác với Bộ trưởng mới (Dolores là người duy nhất trừ

Chúa tể Voldemort, để lại vết sẹo vĩnh viễn cho Harry, khi cậu bị bắt viết câu “Tôi không được nói dối” lên mu bàn tay).

Dolores đã sớm thích ứng với cuộc sống ở Bộ Pháp thuật hơn bao giờ hết. Khi Bộ bị kiểm soát bởi Bộ trưởng Pius Thicknesse -con rỗi của Chúa tể Hắc ám, và bị xâm nhập bởi tay chân của hắn, Dolores đã tìm thấy bến đỗ cuối cùng. Được đánh giá một cách chính xác bởi các Tử thần thực tử cao cấp, mục có nhiều điểm chung với chúng hơn hẳn so với Albus Dumbledore, mục không chỉ giữ lại được quyền lực của mình mà còn được thăng chức trở thành Trưởng ban đăng ký phù thủy gốc Muggle. Hệ quả của việc này là tất cả các phù thủy gốc Muggle bị tổng giam vì họ đã “bị đánh cắp” đũa phép và năng lực pháp thuật trong một phiên tòa mang tính chiếu lệ.

Đó là khi mục tham gia vụ xét xử một người phụ nữ vô tội, Harry Potter cuối cùng đã tấn công mục ngay tại trung tâm Bộ Pháp thuật, và cướp được một Trường Sinh Linh giá mà mục vô tình có được.

Cùng với sự sụp đổ của Chúa tể Voldemort, Dolores Umbridge bị buộc tội vì sự ủng hộ nhiệt tình của mình đối với Chúa tể Hắc ám, bị kết án vì đã tra tấn, bỏ tù và là nguyên nhân cái chết của nhiều người (một số phù thủy gốc Muggle vô tội bị mục bắt giam vào nhà tù Azkaban đã không thể chờ đợi đến ngày được cứu thoát).

Sao chép bản dịch từ : <http://truyen8.mobi/ngoai-truyen-harry-potter-chuyen-doi-dolores-jane-umbridge-c13a6649.html#ixzz4LuvY34xy>

Cảm nghĩ của J.K. Rowling

Một lần, cách đây đã lâu, tôi đã hướng dẫn trong một kỹ năng nhất định hoặc một chủ đề (tôi mơ hồ như cách mơ hồ có thể được, cho những lý do, những lý do vốn trở nên rõ ràng), và khi làm như vậy, trong cái cảnh đến và tiếp xúc với một giáo viên hay một giáo sư mà tôi ghê tởm dữ dội.

Người đàn bà trong câu hỏi được trở lại cùng với mỗi ác cảm và sự quan tâm của tôi. Tại sao chúng ta lại chuốc lấy những cái bất lợi nhanh chóng đến thế, thật tình và (bên tôi, dù ít nhất) một cách phi lý, tôi thật sự không thể nói. Những gì đọng lại trong tâm trí tôi là hương vị của sự cương quyết của bà ấy đã tạo nên những chất liệu đa cảm. Tôi đặc biệt nhớ lại cái nơ được thắt, màu chanh nhạt trên mái tóc xoắn ngắn của bà. Tôi sử dụng để nhìn chăm chăm thoáng qua một tý, cái mà rất xứng đáng với cả ba cô gái mặc dù nó giống một vài bản tính của sự tăng thêm về thể chất. Bà ấy là một phụ nữ dường như có dáng lùn và mập, và không phải đầu tiên khi còn trẻ và bà có xu hướng mặc vải xếp nếp hình tổ ong nơi (tôi cảm thấy) loại kiểu dáng này không thể kinh doanh được và mang túi xách cỡ nhỏ hơn bình thường, mặc dù nó được mượn từ hình ảnh một đứa trẻ ăn mặc chao chuốt tề chỉnh, hay làm chói tai, tôi cảm thấy, một nhân vật, nơi tôi tìm thấy một tính cách ngược lại của ngọt ngào, trong sáng và ngây thơ.

Tôi luôn luôn có một chút thận trọng khi nói về các nguồn cảm hứng viết văn, bởi vì nó có thể gây phẫn nộ đến thính giả khi bị hiểu sai hướng, là những điều rất dễ làm cho người khác tổn thương. Người đàn bà này KHÔNG phải là “Dolores Umbridge thực”. Bà không giống như một con cóc, bà chưa bao giờ tàn bạo hay phóng đảng đến tôi hay bất cứ một ai, và tôi chưa bao giờ nghe bà thể hiện một cái nhìn chủ quan với Umbridge (thực sự, tôi không bao giờ biết cái tốt của bà là gì, điều này đủ để biết nhiều hơn về sở thích hay quan điểm của bà, cái mà làm tôi không thích bà cho dù chỉ là một chút để bào chữa). Tuy nhiên, đó là sự thật khi tôi mượn bà ấy, sau đó cho béo mập một cách phóng đại, thêm một hương vị nữ tính ngọt ngào trong trang phục, thêm một cái nơ nhựa màu chanh nhạt, là điều

làm tôi hồi tưởng nhớ lại khi tôi thấy một con ruồi bay qua đậu trên một cái giá-giống một vật trang trí trên đầu Dolores Umbridge. Tôi đã nhận thấy nhiều hơn một lần trong cuộc sống là một hương vị sứt mẻ không thể tả được có thể tay trong tay cùng với một cách đặc biệt khác lạ không khoan dung trên đời. Tôi đã từng được chia sẻ một căn phòng với một người đàn bà, người đã bao phủ không gian bức tường phía sau cái bàn với hình ảnh của chú mèo lông tơ; cô ấy là một người cuồng tín nhất, thù hận vô địch trong hình phạt tử hình dành cho những ai không may dùng chung một cái ấm nấu nước. Một tình yêu ngọt ngào của tình người ngày nay có vẻ như đang thiếu đi cái ấm áp hay lòng nhân ái. Vì thế, Dolores là một trong những nhân vật đại diện cho những người mà tôi cảm thấy họ không thích sự thuần khiết, đã trở thành một bản chất hỗn hợp của những người này và nhiều bản chất bất đồng khác nhau. Bà ấy luôn mong mỏi để được kiểm soát, để trừng phạt, để gây đau đớn, bà luôn có mặt trong luật pháp và trật tự, và tôi nghĩ rằng, mỗi một chút quở mắng của bà đều giống như sự tán thành tự nhiên của Lord Voldemort về điều ác.

Tên của Umbridge đã được lựa chọn cẩn thận. “Dolores” có nghĩa là nỗi buồn, một cái gì đó, mà chắc chắn rằng bà sẽ gây ra trên tất cả mọi thứ xung quanh bà. Umbridge là một cách chơi chữ của từ “umbrage”- “bóng cây” mà điển tả theo nước Anh là “để có bóng cây”, nghĩa là hành vi phạm tội. Dolores bị xúc phạm bởi những ai có hành vi chống đối, nhằm giới hạn thế giới quan của bà; Tôi cảm thấy họ và tên của bà cũng đủ để truyền tải thành một nhân vật có bản chất nhỏ nhen và khắc khe. Đó là khó để giải thích “Jane”; nó chỉ đơn giản là cảm thấy khá tự mãn và có thứ tự giữa hai cái tên khác của bà.

Dolores Umbridge có hai văn phòng – một cái ở trường Hogwarts, cái khác ở Bộ Pháp thuật – nhưng cả hai đều được trang trí bằng những tiếng meo meo ghê gớm từ những con mèo phát ra trong những tấm biển bằng kim loại. Bây giờ, bà ấy có thể không bao giờ được bổ nhiệm làm Bộ trưởng Bộ Pháp thuật như bà muốn, nhưng bà cũng không biết làm thế nào để có thể gây ảnh hưởng đến bất kỳ ai. Chỉ nghĩ như thế nào khi bà qui quái tinh ma làm việc chung với Cornelius Fudge để lan truyền tin đồn về Harry Potter, phủ nhận sự quay trở lại của Voldemort, và hạ bệ cụ Dumbledore. Nếu bạn muốn hiểu bất cứ điều gì về chính trị trong thế giới phù thủy, bạn sẽ có cái nhìn tốt hơn, chính xác hơn ở những người đã giữ chức Bộ trưởng. Hãy để mắt đến nó, giống như đây là một tên quen thuộc hoặc hai trong số chúng.

CHƯƠNG

2

CÁC BỘ TRƯỞNG PHÁP THUẬT

VÀ

NHÀ NGỤC AZKABAN

CÁC BỘ TRƯỞNG PHÁP THUẬT

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Bộ Pháp thuật chính thức thành lập vào năm 1707 với việc bổ nhiệm người đàn ông đầu tiên để giữ danh hiệu “Bộ trưởng Bộ Pháp thuật”, Ulick Gamp (*). Bộ trưởng pháp thuật được bầu cử một cách dân chủ, mặc dù đã có một thời gian khủng hoảng do các bài báo tung tin bầu cử đơn phương mà không cần thông qua các phiếu bầu công khai minh bạch nào (cụ Albus Dumbledore đã từng đề nghị, nhưng đều bị bỏ qua nhiều lần). Ở đây không giới hạn về thời gian nhiệm kỳ làm việc của các bộ trưởng, nhưng ông hay bà ấy có nghĩa vụ phải tổ chức bầu cử thường xuyên tại một khoảng thời gian tối đa là bảy năm. Bộ trưởng pháp thuật có xu hướng kéo dài nhiệm kỳ lâu hơn so với các bộ trưởng của dân Muggle. Nói chung, mặc dù có nhiều tiếng rên và cầu nhàu, nhưng cộng đồng của họ lại hoạt động nằm phía sau của dân không biết phép thuật, những cái mà hiếm khi thấy trong thế giới của Muggle. Điều này có thể do cảm giác, trên một phần của phù thủy, trừ khi họ được nhìn thấy để quản lý bản thân thành thạo, dân Muggle có thể sẽ cố can thiệp.

Thủ tướng của dân Muggle không có phần trong việc bổ nhiệm làm Bộ trưởng Bộ Pháp thuật. Các cuộc bầu cử chỉ là vấn đề duy nhất đối với cộng đồng pháp thuật. Tất cả vấn đề liên quan đến cộng đồng pháp thuật ở Anh được quản lý hoàn toàn bởi Bộ trưởng Pháp thuật, và ông có quyền lực duy nhất trên Bộ. Chuyến thăm khẩn cấp đến Thủ tướng Muggle được thực hiện bởi Bộ trưởng Pháp thuật được công bố bằng một bức chân dung Ulick Gamp (Bộ trưởng Pháp thuật đầu tiên) được treo trong phòng làm việc của Thủ tướng Muggle tại số 10 đường Downing. Không một Thủ tướng Muggle nào từng đặt chân đến Bộ Pháp thuật, vì lý do ngăn gọn súc tích nhất của cựu Bộ trưởng Dugald McPhail (nhiệm kỳ 1858 – 1865): “Cặp nảo của họ nhỏ bé tầm thường không thể vượt qua khó khăn”.

Bộ trưởng: Ulick Gamp

Nhiệm kỳ: 1707 - 1718

Trước đây, ông là đứng đầu của Wizengamot, Gamp có một công việc nặng nề là lập các chính sách dành cho cộng đồng người ngang bướng và những người hay sợ hãi nhằm điều chỉnh và áp dụng Đạo luật quốc tế về Bí Mật. Thành tựu lớn nhất của ông đó là thành lập Sở Thi hành luật Pháp thuật.

Damocles Rowle

1718 – 1726

Rowle được bầu dựa trên nền tảng của việc “khó khăn về Muggle”. Ông bị Liên đoàn Phù thủy Quốc tế chỉ trích, ông cuối cùng đã buộc phải từ chức.

Perseus Parkinson

1726 – 1733

Đã cố gắng thông qua Dự thảo luật về kết hôn hợp pháp với Muggle. Cảm xúc hiểu nhầm của cộng đồng, cộng đồng phù thủy. Mệt mỏi cho những ý kiến chống tình cảm liên quan đến Muggle và muốn hòa bình. Ông được bình chọn để có một cơ hội đầu tiên.

Eldritch Diggory

1733 – 1747

Là một bộ trưởng nổi tiếng, là người đầu tiên thành lập một chương trình tuyển dụng Thần Sáng. Qua đời trong văn phòng (bệnh thủy rỗng)

Albert Boot

1747 – 1752

Dễ thương đáng yêu, nhưng lạc lõng. Từ chức sau cuộc nổi loạn của một yêu tinh khó quản.

Basil Flack

1752 – 1752

Là Bộ trưởng có thời gian nhiệm kỳ ngắn nhất. Chỉ hai tháng; từ chức sau khi các yêu tinh đã gia nhập lực lượng với người sói.

Hesphaestus Gore

1752 – 1770

Gore là một trong những Thần Sáng đầu tiên. Thành công trong việc dập tắt một số cuộc nổi dậy của các pháp sư, mặc dù các nhà sử học cảm thấy việc ông từ chối chương trình phục hồi quyền hạn cho người sói đã làm dấy lên nhiều cuộc tấn công hơn. Thay đổi và thêm nhiều tù nhân hơn ở Azkaban.

Maximilian Crowdy

1770 – 1781

Người cha của chín Crowdy là một nhà lãnh đạo, là người đã đánh cho tan tác một số nhóm cực đoan có máu thuần khiết lên kế hoạch tấn công Muggle. Cái chết bí ẩn của ông trong văn phòng đã trở thành chủ đề của nhiều cuốn sách và lý thuyết âm mưu.

Porteus Knatchbull

1781 – 1789

Được gọi là bí mật năm 1782 của các Thủ tướng Muggle, khi mà Lãnh chúa ở miền Bắc xem liệu ông có thể giúp đỡ cho tinh thần bất ổn mới nổi gần

đây của vua George III không. Tin đồn rò rỉ rằng Lãnh chúa miền Bắc tin tưởng vào các thầy phù thủy và ông đã buộc phải từ chức sau cuộc bỏ phiếu có kết quả bất tín nhiệm.

Unctuous Osbert

1789 – 1798

Được coi là chịu nhiều ảnh hưởng về quan điểm cho rằng phù thủy có dòng máu thuần khiết luôn cao quý và có địa vị.

Artemisia Lufkin

1798 – 1811

Nữ Bộ trưởng Pháp thuật đầu tiên. Đã thành lập Sở Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, trải qua nhiều cuộc vận động khó khăn và đã thành công để có một giải đấu Quidditch Quốc tế được tổ chức tại nước Anh trong suốt nhiệm kỳ của bà.

Grogan Stump

1811 – 1819

Bộ trưởng Pháp thuật rất nổi tiếng, một fan hâm mộ Quidditch cuồng nhiệt (đội Tutshill Tornados), ông thành lập Sở Thể dục thể thao Pháp thuật và quản lý để chỉ đạo thông qua pháp luật về sinh vật huyền bí vốn từ lâu là nguồn gốc của các cuộc tranh luận.

Josephina Flint

1819 – 1827

Được tiết lộ là một người thiên vị và chống Muggle không lành mạnh trong văn phòng; không thích công nghệ Muggle mới như máy truyền tin, cái mà cô cho là chúng can thiệp vào chức năng của đũa phép.

Ottaline Gambol

1827 – 1835

Một trong nhiều bộ trưởng có tầm nhìn hướng về tương lai, Gambol thành lập các ủy ban điều tra nghiên cứu về trí thông minh của Muggle, cái mà dường như, trong suốt thời kỳ của Đế quốc Anh, có ý nghĩa hơn một số phù thủy đã công nhận.

Radolphus Lestrangle

1835 – 1841

Phản động, người mà luôn cố gắng giải thể Sở Cơ Mật, điều mà ông ta lại giả vờ không biết. Cuối cùng từ chức vì sức khỏe yếu, điều này được đồn rùm rãi là do không có khả năng đối phó với các áp lực văn phòng.

Hortensia Milliphutt

1841 – 1849

Giới thiệu nhiều luật hơn so với các Bộ trưởng trước, phần lớn là hữu ích, nhưng một số rất chán ngắt (cái mũ không nhọn v.v.) mà cuối cùng lại dẫn đến sự sụp đổ trong con đường chính trị của bà.

Evangeline Orpington

1849 – 1855

Một người bạn tốt của Nữ hoàng Victoria, người không bao giờ nhận ra bà là một phù thủy, chỉ duy nhất Bộ trưởng Pháp thuật mới biết. Orpington được cho là đã can thiệp huyền bí (và bất hợp pháp) trong trận chiến Crimean.

Priscilla Dupont

1855 – 1858

Nhận thức từ một sự ghê tởm vô lý của Thủ tướng Muggle - Lord Palmerston, đến một mức nào đó lại gây ra rắc rối như vậy (đồng tiền xu xoay về phía trứng nòng nọc có trong túi áo của ông v.v.) mà bà buộc phải từ chức. Trớ trêu thay, Palmerston đã buộc phải từ chức bởi những người Muggle hai ngày sau đó.

Dugald McPhail

1858 – 1865

Một đôi tay làm bình yên vô sự. Trong khi quốc hội của Muggle đã trải qua một thời kỳ biến động đáng kể, Bộ Pháp thuật lại có được một thời kỳ ổn định được chào đón.

Faris “Spout-hole” Spavin

1865 – 1903

Bộ trưởng Pháp thuật phục vụ lâu nhất, và cũng là dài hơi nhất, ông đã sống sót sau một “âm mưu ám sát” (chống lại) của một nhân mã, người rất giận dữ vì một câu nói đùa đáng ghét của Spavin: “Một nhân mã, một con ma và một chú lùn đi bộ vào quán rượu”. Tham dự tang lễ của Nữ hoàng Victoria với trang phục nón và giày s-pát của đô đốc, tại thời điểm đó, Wizengamot đã đề nghị nhẹ nhàng rằng đã đến lúc ông nên về hưu (khi hết nhiệm kỳ, Spavin đã tròn 147 tuổi).

Venusia Crickley

1903 – 1912

Cựu Thần Sáng thứ hai làm việc văn phòng và được đánh giá là người có thẩm quyền và đáng mến, Crickley qua đời trong một tai nạn làm vườn thần bí (có liên quan đến giống cây độc).

Archer Evermonde

1912 – 1923

Khi chiến tranh Thế giới thứ nhất diễn ra của dân Muggle, Evermonde thông qua đạo luật khẩn cấp cấm phù thủy và pháp sư tham gia, vì sợ rằng họ có nguy cơ vi phạm hàng loạt các Điều lệ quốc tế về cơ mật. Hàng ngàn người đã thách thức ông, họ giúp Muggle trong những nơi họ có thể.

Lorcan McLaird

1923 – 1925

Một phù thủy tài năng, nhưng không thể làm một chính trị gia, McLaird là một người đặc biệt ít nói, ông ưa thích giao tiếp bằng những từ đơn âm và biểu cảm bằng khói mà ông tạo ra thông qua đầu cây đũa phép của mình. Buộc phải từ chức vì chọc tức đến nhiều người vì tính lập dị của mình.

Hector Fawley

1925 – 1939

Được bỏ phiếu tín nhiệm do khác biệt rõ rệt so với McLaird, tính sôi nổi và khoa trương của Fawley không đủ làm mối đe dọa nghiêm trọng trong thế giới phù thủy bằng Gellert Grindelwald. Ông được trả tiền cho công việc của mình.

Leonard Spencer-Moon

1939 – 1948

Bộ trưởng có tiếng, người có địa vị xã hội xuất thân từ cậu bé pha trà trong Sở Tai nạn và Thảm họa Pháp thuật. Giám sát một thời gian tuyệt vời trong các sự việc xung đột giữa phù thủy quốc tế và Muggle. Rất thích một mối quan hệ làm việc tốt với Winston Churchill.

Wilhelmina Tuft

1948 – 1959

Một bà phù thủy vui tính, người đã chủ trì một kỷ nguyên hòa bình và thịnh vượng được đón chào. Qua đời trong văn phòng sau khi phát hiện, quá muộn, do bị dị ứng khi dùng kẹo mềm có mùi vị của cây Alihotsy.

Ignatius Tuft

1959 – 1962

Là một đứa con trai. Ông đã lợi dụng sự nổi tiếng của mẹ để đạt được kết quả bầu cử. Ông hứa sẽ thiết lập một chương trình nhân giống Giám ngục nguy hiểm, điều này đã gây tranh cãi và ông bị buộc phải từ chức.

Nobby Leach

1962 – 1968

Bộ trưởng Pháp thuật Muggle đầu tiên, việc bổ nhiệm cho ông khiến tạo ra sự kinh hoàng đến những người bảo vệ cũ (có máu thuần khiết), nhiều người đã từ chức trong chính phủ để phản đối. Họ đã cương quyết từ chối làm bất cứ việc gì để cho nước Anh vô địch Word Cup 1966. Ông qua đời do bị mắc một căn bệnh bí ẩn (có nhiều lý thuyết âm mưu).

Eugenia Jenkins

1968 – 1975

Jenkins xử lý thành thạo với các cuộc bạo loạn giữ những người có máu thuần khiết với quyền lợi của á phù thủy vào tháng ba cuối những năm sáu mươi, nhưng đã sớm phải đối mặt với sự bành trướng thế lực đầu tiên của Chúa tể Voldemort. Jenkins đã sớm bị lật đổ khỏi văn phòng vì không đủ để phản kháng.

Harold Minchum

1975 – 1980

Được xem là một người cứng rắn, ông đã gửi nhiều giám ngục Azkaban xung quanh hơn, nhưng không thể so với thế lực Voldemort ngày càng tăng.

Millicent Bagnold

1980 – 1990

Một Bộ trưởng có năng lực được đánh giá cao. Đã phải trả lời cho các Liên đoàn quốc tế của Phù thủy cho một số hành vi vi phạm Điều lệ quốc tế về Cơ Mật vào cái ngày và đêm sau sự tồn tại các cuộc tấn công Chúa tể Voldemort của Harry Potter. Ông đã được tha bổng một cách hào hoa với câu nói nổi tiếng: "Tôi xác nhận chúng ta không thể cho là đúng nếu tổ chức một bữa tiệc", đã thu hút sự cổ vũ từ khắp mọi nơi.

Cornelius Fudge

1990 – 1996

Một chính trị gia có sự nghiệp quá ngây thơ giống những người bảo hộ cũ. Phủ nhận dai dẳng của các mối đe dọa liên tục của Chúa tể Voldemort cuối cùng khiến ông mất công việc của mình.

Rufus Scrimgeour

1996 – 1997

Một cựu Thần Sáng thứ ba làm việc ở văn phòng, Scrimgeour chết trong văn phòng dưới bàn tay của Chúa tể Voldemort.

Pius Thicknesse

1997 – 1998

Bỏ qua hầu hết các hồ sơ báo cáo, nhưng ông đã bị lời nguyền Độc đoán (Imperius) làm cho nhiệm kỳ của ông trở nên vô thời hạn trong văn phòng, và vô thức với bất cứ điều gì mà ông đã làm.

Kingsley Shacklebolt

1998 - nay

Giám sát việc bắt giữ các Tử Thần Thực Tử và những người ủng hộ Voldemort sau cái chết của Chúa tể Voldemort. Ban đầu được giữ chức “quyền Bộ trưởng”, Shacklebolt sau đó đã được bầu chính thức vào văn phòng.

() Trước năm 1707, Hội đồng Phù thủy là phục vụ lâu nhất (mặc dù không phải là duy nhất) có thể chi phối các cộng đồng huyền bí ở Anh. Tuy nhiên, sau sự áp đặt của Điều lệ Quốc tế về Cơ mật vào năm 1692, hội đồng phù thủy rất cần một cơ cấu quản lý cao hơn, có tổ chức và phức tạp hơn so với phương thức cũ vốn đang được sử dụng, hỗ trợ, điều tiết và giao tiếp với một cộng đồng được ẩn. Chỉ phù thủy và pháp sư rất thích danh hiệu "Bộ trưởng Bộ Pháp thuật" có trong mục này.*

Tuyệt vời thế nào khi chia sẻ cách tạo bọt từ bia bơ với Faris ‘Spout-hole’ Spavin? Nhưng có một vài cái trong danh sách mà chúng tôi muốn tránh hoàn toàn - Damocles Rowle, ví dụ, các Bộ trưởng, người đầu tiên đã bắt đầu gửi các tên tội phạm đến nhà ngục Azkaban.

Ngay cả trước khi nó trở thành một nhà tù khét tiếng, đảo pháo đài là nơi nào đó không chính xác khi bạn muốn đi đến trong một kỳ nghỉ với gia đình. Bạn phải có được một ký ức vô cùng hạnh phúc cùng sự nhiệt huyết "Expecto Patronum!" Vì đã sẵn sàng ...

NHÀ NGỤC AZKABAN

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K.ROWLING

Azkaban đã tồn tại từ thế kỷ XV và không biết khởi nguồn từ đâu ở tất cả mọi nơi. Các hòn đảo ở Biển Bắc khi mà pháo đài đầu tiên được xây dựng và không bao giờ xuất hiện trên bất kỳ bản đồ nào, Muggle hoặc phù thủy, và được cho là đã được tạo ra, hoặc mở rộng, bằng các phép thuật huyền bí.

Các pháo đài ban đầu được gọi là nhà đến từ phù thủy không được biết đến đã tự gọi mình là Ekrizdis. Rõ ràng là cực kỳ mạnh mẽ, nhưng quốc tịch không rõ, Ekrizdis, người được cho là đã mất trí, là một học viên của các loại tồi tệ nhất của Nghệ thuật Hắc ám. Một mình ở giữa đại dương, ông dụ dỗ, tra tấn và giết thủy thủ Muggle, rõ ràng là để giải trí và chỉ khi ông qua đời, và bùa Giấu mà ông làm phép đã phai nhạt dần, Bộ Pháp thuật nhận ra rằng có thể là một hòn đảo hoặc cũng có thể là một công trình xây dựng đang tồn tại. Những người tham gia để điều tra đã từ chối sau đó để nói chuyện về những gì họ đã tìm thấy bên trong, nhưng một phần đáng sợ nhất của nó là nơi đã bị tàn phá và có những giám ngục.

Nhiều nhà cầm quyền nghĩ Azkaban một nơi tàn ác đã bị phá hủy là tốt nhất. Số khác thì sợ những gì có thể xảy ra với các giám ngục khi họ tàn phá tòa nhà nếu họ bị tước đoạt nhà. Các sinh vật này mạnh mẽ và không thể giết; nhiều người lo ngại một sự trả thù khủng khiếp nếu họ mất đi môi trường sống, nơi họ xuất hiện để phát triển mạnh. Các bức tường của tòa nhà dường như chìm ngập trong đau khổ và đau đớn, và giám ngục xác định bám vào nó. Các chuyên gia đã nghiên cứu các tòa nhà được xây dựng với xung quanh là pháp thuật Hắc ám huyền bí và cho rằng Azkaban có thể tiềm tàng một mối trả thù riêng của nó khi ai đó cố gắng phá hủy nó. Do đó, các pháo đài được bị bỏ rơi trong nhiều năm, một nhà để giám ngục liên tục sinh sôi.

Một khi Điều lệ Quốc tế về Cơ Mật đã được áp đặt, Bộ Pháp thuật cảm thấy rằng các nhà tù nhỏ giam phù thủy đã tồn tại ở miền trên và dưới ở các thị

trấn và làng mạc khác nhau đã đặt ra một nguy cơ bảo mật, vì những nỗ lực của phù thủy bị tổng giám và pháp sư để thoát ra khỏi thường dẫn đến những tiếng nổ không mong muốn, có mùi và thấy ánh sáng. Một nhà tù dự định sẽ xây dựng, nằm trên một hòn đảo xa Hebridean, được bổ nhiệm, và các kế hoạch đã được soạn thảo khi Damocles Rowle trở thành Bộ trưởng Pháp thuật.

Rowle là một người hống hách đã tăng cường quyền lực trên một chương trình chống Muggle, lợi dụng sự tức giận được kết tụ từ cộng đồng phù thủy do bị buộc phải đi dưới lòng đất. Sự khắc nghiệt của thiên nhiên, Rowle bỏ các kế hoạch cho việc xây các tù mới cùng một lúc và khăng khăng đòi sử dụng Azkaban. Ông tuyên bố rằng các Giám ngục sống ở đó là một lợi thế: họ có thể được tận dụng như những người bảo vệ, tiết kiệm thời gian Bộ, rắc rối và chi phí.

Bất chấp sự phản đối của nhiều phù thủy, trong đó có các chuyên gia trên cả lĩnh vực Giám ngục và tòa nhà có lịch sử Hắc ám của Azkaban, Rowle thực hiện kế hoạch của mình và sớm có một tia nước ổn định khi các tù nhân được đặt ở đó. Không bao giờ xuất hiện. Nếu họ không phải là điên và nguy hiểm trước khi được đặt ở Azkaban, họ nhanh chóng trở thành như vậy khi ở đây.

Rowle được Perseus Parkinson nối nghiệp, người theo hình thức Azkaban. Vào thời điểm đó Eldritch Diggory lên làm Bộ trưởng Bộ Pháp thuật, nhà ngục đã hoạt động mười lăm năm. Không có bất kỳ sự bùng nổ nào và không có hành vi vi phạm về an ninh. Nhà tù mới dường như được làm việc tốt. Chỉ khi Diggory đến thăm thì ông mới nhận ra chính xác những điều kiện bên trong là như thế nào. Tù nhân chủ yếu là điên rồ và một nghĩa địa đã được thành lập để đáp ứng những người đã chết trong tuyệt vọng.

Quay trở lại London, Diggory thành lập một ủy ban để tìm ra các giải pháp thay thế Azkaban, hoặc ít nhất là để loại bỏ các Giám ngục như người bảo vệ. Các chuyên gia giải thích rằng lý do duy nhất là Giám ngục (chủ yếu) chỉ giới hạn ở đảo là vì họ đã được cung cấp một nguồn thức ăn liên tục

chính là các linh hồn tại đây. Nếu bị tước tù nhân, họ có thể bỏ phế nhà ngục và tấn công đất liền.

Lời khuyên này có thể do Diggory đã rất kinh hoàng bởi những gì ông đã nhìn thấy bên trong ngục Azkaban, nên ông đã nhấn mạnh ủy ban cần tìm giải pháp thay thế. Trước khi họ có thể đạt được bất kỳ quyết định gì thì Diggory đã bị bệnh thủy rỗng và qua đời. Từ thời điểm đó cho đến khi Kingsley Shacklebolt được kế nhiệm, không có Bộ trưởng nào nghiêm túc xem xét việc đóng cửa ngục Azkaban. Họ nhắm mắt làm ngơ để các điều kiện vô nhân đạo bên trong pháo đài, cho phép nó mở rộng lớn hơn một cách kỳ bí và kéo dài hơn và hiếm khi được lui tới, do ảnh hưởng khủng khiếp của một tòa nhà với hàng ngàn Giám ngục. Hầu hết chứng minh thái độ của họ bằng cách chỉ vào hồ sơ hoàn hảo của nhà ngục trong việc giữ các tù nhân bị nhốt.

Gần ba thế kỷ trôi qua trước khi kỷ lục đó bị phá vỡ. Một người đàn ông trẻ đã vượt ngục thành công khi mẹ đến thăm ông và trao đổi vị trí của anh ấy, điều mà các giám ngục vốn mù và không tình yêu không thể phát hiện và sẽ không bao giờ mong đợi điều này. Cú thoát này đã được theo sau bởi một tay, vẫn khéo léo hơn và ấn tượng hơn, khi Sirius Black đã một mình khéo léo lẩn tránh Giám ngục và vượt ngục.

Sự yếu kém của nhà ngục đã được chứng minh đầy đủ trong vài năm tới, khi hai trường hợp bùng nổ đã hàng loạt xảy ra, cả hai đều liên quan đến Tử Thần Thực Tử. Đến thời điểm này các Giám ngục đã trao lòng trung thành của họ cho Chúa tể Voldemort, người có thể bảo đảm cho họ có được phạm vi và tự do chưa từng có từ trước tới nay. Albus Dumbledore là một người đã từ lâu không chấp nhận việc sử dụng các Giám ngục như người bảo vệ, không những vì hành động đối xử vô nhân đạo của họ đối với các tù nhân trong quyền lực của mình, mà còn vì ông đã nhìn thấy trước sự thay đổi lòng trung thành của các sinh vật bóng tối như vậy.

Khi Kingsley Shacklebolt được kế nhiệm, Azkaban được thanh trừng toàn bộ Giám ngục. Trong khi nó vẫn được sử dụng như một nhà ngục, những

người bảo vệ bây giờ là Thần Sáng, người thường xuyên được luân chuyển từ đất liền. Hiện chưa có trường hợp đào tẩu nào kể từ khi hệ thống mới này được giới thiệu.

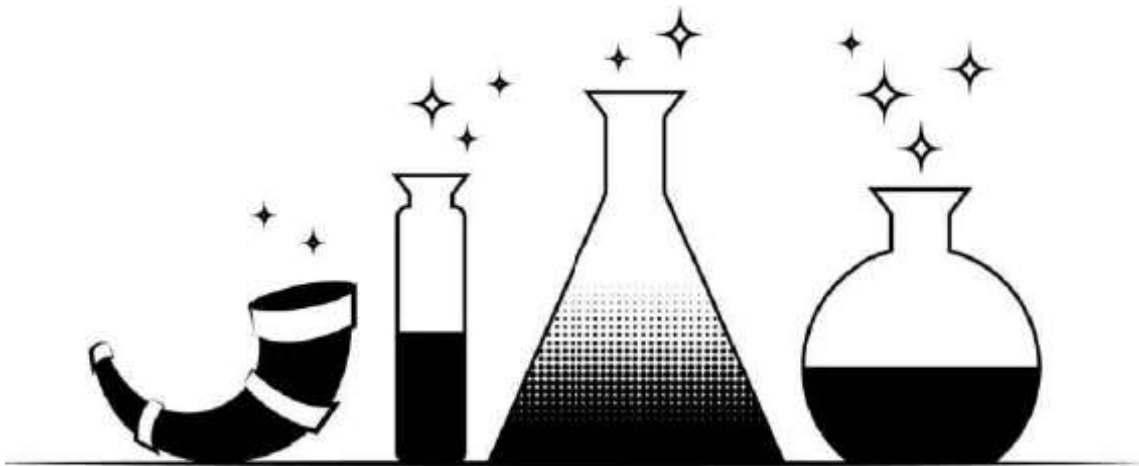
Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Tên “Azkaban” xuất phát từ một tên được pha trộn của nhà tù “Alcatraz”, của Muggle, được đặt trên một hòn đảo, và từ “Abaddon”, được lấy theo nghĩa của tiếng Hebrew là “vùng hủy diệt” hoặc “độ sâu của địa ngục”.

CHƯƠNG

3

HORACE SLUGHORN

HORACE SLUGHORN

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

SINH NHẬT:

28 tháng 4

ĐŨA PHÉP:

Gỗ cây Tuyết tùng và sợi tim rồng, mười và một phần tư inch, khá linh hoạt

NHÀ HOGWARTS:

Slytherin

KỸ NĂNG ĐẶC BIỆT:

Tài năng về phép Bế quan bí thuật, chuyên gia Độc dược, có khả năng tự biến hình tiên tiến

HUYẾT THỐNG:

Cha mẹ là phù thủy (một trong những gia đình nằm trong cái gọi là “Thánh Hai mươi Tám”)

GIA ĐÌNH:

Không bao giờ kết hôn, không có con (mặc dù gia đình Slughorn vẫn tiếp tục có thân thuộc họ hàng)

SỞ THÍCH:

Là thành viên của Câu lạc bộ Slug, liên lạc với các cựu sinh viên nổi tiếng, thích rượu vang, bánh kẹo

Thời thơ ấu

Horace Slughorn Eugene Flaccus được sinh ra trong một gia đình phù thủy cổ đại, con trai duy nhất của bố mẹ lắm tiền và giàu có. Mặc dù là một cậu bé về cơ bản là tốt tính, ông được giáo dục để tin vào giá trị của mạng lưới những đứa con trai cũ (cha ông là một quan chức cấp cao trong Sở Hợp tác Pháp thuật Quốc tế), và khuyến khích kiếm bạn bè “của lẽ phải” trong một lần ông đến Hogwarts.

Gia đình Slughorn là một trong những gia đình nằm trong cái gọi là "Thánh Hai mươi Tám", (một danh sách lựa chọn các gia đình có máu thuần khiết của một tác giả vô danh trong những năm 1930) và trong khi cha mẹ của Slughorn không bao giờ tranh đấu trong tín ngưỡng của họ về dòng máu thuần khiết, họ phần khởi trong một niềm tin khiêm tốn trong lợi thế gia đình có địa vị cao bẩm sinh.

Horace đã được xếp ngay lập tức vào Slytherin khi đến Hogwarts. Ông đã chứng minh mình là một sinh viên xuất sắc, và khi ông đã không làm theo hướng dẫn ngụ ý của cha mẹ trong thư (đánh số bạn bè Muggle của mình có nhiều tài năng bẩm sinh), ông có kinh nghiệm trong việc tạo thương hiệu cho riêng mình về sự phát triển các tầng lớp ưu tú trong xã hội. Horace đã chọn ra những người có tài năng hoặc có nhiều kinh nghiệm để làm cho họ có phương hướng phát triển đặc biệt, mừng vui trong ánh hào quang, và lóa mắt bởi bất kỳ người nổi tiếng nào được mô tả. Ngay cả khi một cậu bé mà ông gặp và được cho là người có một nỗi xấu hổ lớn, và thường đề cập đến Bộ trưởng Bộ Pháp thuật bằng tên thánh của mình, ông đã truyền niềm hạnh phúc để ngụ ý rằng gia đình có quan hệ gần gũi với cậu bé hơn là sự xấu hổ của cậu.

Sớm Đến Với Nghề Dạy Học

Bất chấp tài năng cùng vị trí cao của ông. Ông vẫn ngưỡng mộ những người thích thú ánh đèn sân khấu và những tham vọng của ba mẹ đặt vào ông ở Bộ, Horace Slughorn không bao giờ bị lôi cuốn bởi chính trị. Ông rất thích rượu uytky và vui chơi với những đại biểu trong sự ham thích những người bạn đạt thành tích cao, mà không có nhiều mong muốn cạnh tranh với bất kỳ ai trong họ. Có lẽ ông biết trong trái tim của mình trong trái tim mà ông không phải là những thứ trong đó như muốn làm Bộ trưởng vĩ đại, bản thân nhận thức được rằng ông ưa thích một ít đòi hỏi cố gắng và một cuộc sống có nhiều thoải mái hơn. Khi được giao các công việc của một thầy giáo dạy Độc dược ở trường Hogwarts, ông rất vui mừng chấp nhận, có một sự tinh tế tuyệt vời cho việc giảng dạy và hiểu sâu sắc đối với trường học cũ.

Sau đó được bổ nhiệm làm giáo viên chủ nhiệm nhà Slytherin, Slughorn vẫn là một người đàn ông tốt bụng và dễ tính. Ông đã có những điểm yếu – tính hư ảo, sự màu mè điệu bộ và thiếu quả quyết khi phân xử ai khi họ có vẻ phúc hậu và tài năng - nhưng ông không có sự tàn ác hay ác ý.

Điều tồi tệ nhất mà ông có thể bị cáo buộc trong sự nghiệp giảng dạy của ông là ông đã đi quá xa với lại nhiều sự phân biệt giữa những học sinh mà ông tìm thấy thú vị và đầy hứa hẹn, và những học sinh mà ông thấy không le lói của sự vĩ đại trong tương lai.

Việc sáng lập ra câu lạc bộ Slug – một bữa ăn ngoài giờ và các buổi họp mặt của ông đã chọn ra những người mà ông yêu thích - đã không làm gì để xoa dịu đi cảm xúc của những người chưa bao giờ được mời.

Slughorn chắc chắn đã có một đôi mắt tốt phát hiện những tài năng tiềm ẩn; trong khoảng thời gian năm mươi năm làm thành viên của Câu lạc bộ Slug, được gặt hái bằng công sức của ông, sau đó đã có sự nghiệp rực rỡ trong thế giới phù thủy, trong các lĩnh vực đa dạng như Quidditch, chính trị, kinh doanh và báo chí.

Mối quan hệ với Voldemort

Thật không may cho thầy Slughorn, một trong những học sinh rất yêu thích của mình, một cậu bé đẹp trai và có tài năng được gọi là Tom Marvolo Riddle, có những tham vọng tiến xa hơn và gạt bỏ những ưa thích như làm Bộ trưởng hay sở hữu Nhật báo tiên tri. Mánh khéo và làm mê mẩn người mà hẳn chọn, Riddle biết chính xác làm cách nào để tâng bốc và nịnh hót thầy giáo dạy Độc dược lẩm cẩm của mình và giáo viên chủ nhiệm để có thể lấy được thông tin làm thế nào để có thể tạo ra những Trường Sinh Linh Giá. Phần lớn là nhẹ dạ, Slughorn đã cho hẳn những kiến thức mà hẳn đã bị thiếu.

Mặc dù nó không được thể hiện trong các tiểu thuyết, nhưng chúng ta có thể suy ra, từ những gì Giáo sư Dumbledore nói với Harry Potter về những nghi ngờ của mình về Tom Riddle trong những ngày hẳn học ở trường này, mà cụ Dumbledore đã cảnh báo người đồng nghiệp của ông là Slughorn nên để cụ theo dõi cậu bé. Slughorn, bảo vệ quan điểm của riêng mình (đã được chứng minh rất nhiều lần), đã bác bỏ cảnh báo hoang đường của cụ Dumbledore, ông tin rằng các giáo viên dạy môn Biến không thích vô trách nhiệm với Tom từ thời điểm mà cụ đã lấy cậu bé từ trại trẻ mồ côi và đưa vào trường.

Slughorn vẫn không thoát khỏi vòng nô lệ của Riddle cho đến khi hẳn rời khỏi trường, khi Slughorn đã thất vọng khi phát hiện ra rằng học sinh kỳ vọng của ông đã không chỉ từ chối mọi lời đề nghị làm những công việc tuyệt vời dành cho hẳn, nhưng biến mất, cho thấy không mong muốn giữ liên lạc với người thầy đáng lẽ là phải là một mối quan thân thuộc. Dần dần, trong những tháng tiếp theo, thầy Slughorn đã phải thừa nhận với chính mình rằng tình cảm của Tom Riddle đã khiến cho ông nghi ngờ đây chỉ là một cái cớ, cảm giác tội lỗi của Slughorn vì đã chia sẻ một mảnh kiến thức pháp thuật nguy hiểm làm cho cậu bé trở lên mạnh hơn, nhưng ông đã kiên quyết giữ kín hơn bao giờ hết, không tâm sự với bất kỳ một ai.

Khi một vài năm sau khi Riddle rời trường, một phù thủy Hắc ám có sức mạnh to lớn gọi là Chúa tể Voldemort đã hoạt động trong thế giới phù thủy, thầy Slughorn đã không lập tức nhận ra hắn là học trò cũ của mình. Ông chưa bao giờ được biết cái tên riêng bí mật mà Riddle đã được sử dụng để làm bạn nổi khố của mình tại trường Hogwarts, và Voldemort đã trải qua nhiều biến đổi về thể chất kể từ lần cuối họ gặp nhau. Khi Slughorn nhận ra rằng phù thủy đáng sợ này là, thực sự là, Tom Riddle, ông kinh hoàng, và vào cái đêm mà Voldemort trở lại Hogwarts, để tìm kiếm một bài giảng dạy, thầy Slughorn trốn trong văn phòng của mình, sợ hãi người xâm nhập sẽ đến để yêu cầu người quen. Voldemort đã không gặp khó khăn để chào đón người thầy dạy Độc dược cũ của mình vào dịp đó, nhưng Slughorn đã nhanh chóng lên đi.

Khi thế giới phù thủy rơi vào chiến tranh, và những tin đồn cho rằng Voldemort đã có, bằng cách nào đó, làm cho mình bất tử, Slughorn đã chắc chắn rằng ông là người đã làm cho Voldemort bất khả chiến bại, bằng cách dạy anh về Trường Sinh Linh Giá (tà pháp này đã đặt không đúng chỗ, nghĩa là Riddle đã biết thế nào để tạo ra một Trường Sinh Linh Giá, và đã giả vờ ngây thơ để tìm ra những gì có thể sẽ xảy ra nếu một phù thủy làm nhiều hơn một). Slughorn bị bệnh với cảm giác tội lỗi và sợ hãi. Albus Dumbledore, bây giờ Hiệu trưởng, đối xử đồng nghiệp của mình với lòng tốt đặc biệt vào thời điểm này, điều này có tác dụng nghịch lý là làm ngày càng tăng cảm giác tội lỗi của Slughorn, củng cố quyết tâm của ông không bao giờ nói nơi sinh sống của mình, nơi mà ông đang sống cùng với những sai lầm khủng khiếp mà ông đã gây ra.

Chúa tể Voldemort đã không cố gắng thâm tóm Hogwarts khi hắn lần đầu tiên lên nắm giữ quyền lực. Slughorn tin, chính xác rằng ông đã được an toàn nhất trong trường mình chứ không phải mạo hiểm ra thế giới bên ngoài trong khi Voldemort đang có quyền hành rộng lớn ngoài kia. Khi Voldemort gặp đối thủ của mình khi tấn công cậu bé Harry Potter, Slughorn thậm chí còn từng bưng hờ hơn hầu hết các phù thủy. Nếu Voldemort đã bị giết chết, Slughorn suy luận, hắn không thể làm một Trường Sinh Linh Giá, điều

đó có nghĩa rằng ông, Slughorn, vô tội sau khi tất cả những gì đã xảy ra. Đó là cực kỳ nhẹ nhõm của Slughorn, và những cụm từ đã không còn liên lạc của ông đã rơi ra theo những dòng cảm xúc đầu tiên sau khi nghe tin về thất bại của Voldemort, đó là lần đầu tiên đã cảnh báo Dumbledore đến khả năng rằng Slughorn đã chia sẻ những bí mật Hắc ám với Tom Riddle. Dumbledore đã cố gắng nhẹ nhàng để hỏi thầy Slughorn, tuy nhiên, ông đã im hơi lặng tiếng. Một vài ngày sau đó, thầy Slughorn (hiện đã hoàn thành một nửa thế kỷ để công tác cho nhà trường) có nguyện vọng được từ chức.

Về Hưu

Horace để dành thưởng thức một quỹ hưu trí thú vị, giải phóng những quan tâm về dạy học và gánh nặng tội lỗi nỗi sợ đó đã đến với ông trong nhiều năm. Ông thoải mái trở về nhà của cha mẹ (nay đã chết), nơi ông được hưởng những ngày nghỉ hè, bây giờ ông bị hấp dẫn nơi ông thường trú.

Trong gần một thập kỷ, Slughorn đã tận hưởng thả mình trong hầm rượu và thư viện của mình, chi tiền để thăm hỏi thường xuyên đến các thành viên cũ của Câu lạc bộ Slug, và tổ chức các lễ hội ngộ tại nhà ông. Ông đã bỏ việc dạy học, tuy nhiên, và đôi khi cảm thấy ớn lạnh và buồn khi nghĩ rằng các gương mặt nổi tiếng của ngày mai bây giờ đã đi qua Hogwarts mà không có những kiến thức nhỏ nhất của ông.

Khoảng một thập kỷ về hưu của Slughorn, lời báo tin xuyên suốt đến ông từ những mối quan hệ rộng rãi rằng Chúa tể Voldemort vẫn còn sống, mặc dù tồn tại trong một số hình thức quái dị. Điều này, tất cả những tin tức từ thế giới, là những gì thầy Slughorn đáng sợ nhất, vì nó đã gợi ý nỗi sợ hãi sâu thẳm nhất của ông đã được thành lập; rằng Voldemort sống trên, trong một số hình thức phân mảnh, vì hắn đã tạo thành công một hoặc nhiều Trường Sinh Linh Giá.

Việc nghỉ hưu của Slughorn nay đã trở thành một việc làm đầy rẫy vấn đề. Không ngủ và sợ hãi, ông tự hỏi liệu ông đã khôn ngoan để rời khỏi trường Hogwarts, nơi trước đây Voldemort đã e dè xâm lấn, và nơi cụ Dumbledore chắc chắn sẽ được thông báo đầy đủ về những gì đang xảy ra.

Ăn dật

Ngay sau khi kết thúc giải đấu Tam Pháp Thuật Hogwarts (mà Slughorn đã theo dõi với sự chú ý say mê từ báo chí), thế giới phù thủy đã nổ ra với những tin đồn mới. Harry Potter đã sống sót qua cuộc tranh tài trong hoàn cảnh đáng ngờ, trở về trường Hogwarts cùng với việc nắm chặt cơ thể của một đối thủ cạnh tranh, người mà Harry tuyên bố đã bị giết bởi một Voldemort tái sinh.

Trong khi câu chuyện của Harry đã bị bác bỏ rộng rãi từ cả hai Bộ Pháp thuật và báo chí phù thủy, Horace Slughorn đã tin. Sự chứng nhận càng trở nên củng cố qua ba đêm sau cái chết của Cedric Diggory, khi Tử thần Thực tử Corban Yaxley đến nhà của Slughorn vào ban đêm, có ý định rõ ràng là chiêu mộ ông, hoặc chiếm ông ta bằng vũ lực của Voldemort.

Slughorn đã phản ứng với một tốc độ mà sẽ phải làm kinh ngạc cho những ai đã trông thấy, ông phát triển chậm hơn và béo hơn trong suốt thời gian nghỉ hưu trong những năm qua. Biến mình thành một chiếc ghế bành, ông trốn thành công khi thoát được sự phát hiện của Yaxley. Một khi các Tử thần Thực tử đã đi khỏi, Slughorn đóng gói một vài thứ cần thiết vào một chiếc túi, khóa nhà mình bỏ lại phía sau, và đi nhanh.

Trong hơn một năm, Slughorn di chuyển từ nhà này sang nhà khác, thường ngòi xồm trong nhà Muggle khi chủ đi vắng, bởi vì ông không dám ở lại với bạn bè những người sau đó có thể phản bội - cho dù tự nguyện hay bị cưỡng ép - nơi ở của mình. Đó là một sự tồn tại đau khổ, vẫn còn tồi tệ hơn bởi thực tế rằng ông không biết chính xác những gì Voldemort muốn từ ông. Ông nghĩ rằng nó rất có thể là học sinh cũ của mình đơn giản chỉ muốn tuyển ông vào đội quân của hắn, cái mà vẫn còn nhỏ so với những gì hắn đã đạt ở đỉnh cao quyền lực trước đây; tuy nhiên, trong khoảnh khắc đen tối nhất của ông, Slughorn tự hỏi liệu Voldemort đã muốn giết ông, để ngăn chặn ông chống lại nguồn gốc của sự bất tử sẽ được duy trì về sau.

Tiếp tục sự nghiệp dạy học sau đó

Mặc dù những bùa chú và ma thuật của Slughorn đã bảo vệ ông trước vài bước của các Tử thần Thực tử, bọn chúng không đủ khả năng để bắt ông ngoại trừ cụ Albus Dumbledore, người cuối cùng đã độn thổ đến làng Budleigh Babberton, nơi Slughorn đã cư trú trong một ngôi nhà Muggle. Hiệu trưởng không bị đánh lừa bởi những nguy trang vốn đã khiến Yaxley bị lừa, và mời thầy Slughorn nên quay trở lại Hogwarts với vị trí là một giáo viên. Như củng cố thêm một lý do, cụ Dumbledore đã mang theo Harry Potter, người mà hiện nay Slughorn đã gặp nhau lần đầu tiên: Là sinh viên nổi tiếng nhất trường Hogwarts đã từng thấy, Harry cũng là đứa con trai của một trong những sinh viên được yêu thích nhất mọi thời đại của Slughorn, Lily Evans.

Mặc dù ban đầu ông phẫn nộ, Slughorn không thể cưỡng lại sự quyến rũ kết hợp của một nơi cư trú an toàn và của Harry, những người có một vẻ quyến rũ mà vượt hơn cả Tom Riddle. Slughorn nghi ngờ rằng cụ Dumbledore có thể có một động cơ xa hơn, nhưng ông tự tin rằng có thể chống lại những nỗ lực của cụ Dumbledore vẫn đang tâm bốt ông để có được bất kỳ sự trợ giúp nào từ ông về khả năng của Chúa tể Voldemort. Ông đã trang bị để chống lại tình huống này bằng cách chuẩn bị một “ký ức” giả vào cái đêm Riddle tiếp cận ông với một yêu cầu được dạy về Trường Sinh Linh Giá.

Slughorn lại tiếp tục giảng dạy như một thạc sĩ Độc dược tại trường Hogwarts với sự thích thú, một lần nữa lại lập Câu lạc bộ Slug và cố gắng thu thập để kết nối tất cả các sinh viên tài năng nhất trong ngày. Như cụ Dumbledore đã hy vọng và có dụng ý, Slughorn đã bị quyến rũ bởi Harry Potter, người mà ông tin (sai lầm) là vô cùng tài năng trong các chủ đề của riêng ông. Harry cuối cùng cũng đã thành công trong việc lấy được một ký ức thật sự của Slughorn từ cuộc nói chuyện của ông với Riddle về Trường Sinh Linh Giá, sau khi sử dụng thuốc riêng của Slughorn chống lại ông: Phúc Lạc Dược, khiến Harry đã may mắn không thể cưỡng lại.

Hogwarts theo Quy tắc Tử Thần Thực Tử

Một khi nhà trường đã bị Chúa tể Voldemort thu tóm, với Severus Snape là Hiệu trưởng và Tử thần Thực tử nhà Carrow lấy vai trò quan trọng trong việc thu phục nhân viên và học sinh, thầy Slughorn biết rằng Voldemort không còn gì tồi tệ hơn bằng việc công bố danh sách tên và dạy học cho những người có máu thuần khiết - lai. Điều này ông đã làm, giấu kín bản thân với một thân phận hèn mọn như ông đã mạo hiểm, mặc dù không bao giờ thi hành kỷ luật bạo lực theo chủ trương của nhà Carrow, và cố tìm kiếm các học sinh để ông có thể bảo trợ tốt nhất có thể.

Trận chiến ở Hogwarts

Hành động của Slughorn trong đêm nguy hiểm nhất của cuộc đời mình cho thấy giá trị của người đàn ông. Ban đầu ông dường như đã thoát khỏi cuộc chiến, vì đã dẫn đầu nhà Slytherin ra khỏi lâu đài để an toàn. Tuy nhiên, khi ở làng Hogsmeade, ông đã giúp đánh thức và huy động dân làng, trở về với Charlie Weasley ở phần đầu của quân tiếp viện tại một điểm rất quan trọng trong cuộc chiến. Hơn thế nữa, ông là một trong bộ ba cuối cùng (với Minerva McGonagall và Kingsley Shacklebolt) để đấu với Voldemort trước khi hăn đối đầu cuối cùng với Harry. Slughorn tìm cách mua lại trong những hành động vị tha của lòng dũng cảm, mạo hiểm cuộc sống của mình để chống lại người học trò cũ của mình.

Hối hận thành thật của Slughorn cho những thiệt hại mà ông đã làm trong việc nói Riddle những gì ông biết là bằng chứng thuyết phục cho thấy ông không phải là, và không bao giờ, là Tử Thần Thực Tử. Một chút yếu đuối, một chút lười biếng và chắc chắn hay chú ý đến địa vị, Slughorn là vẫn tốt bụng, với một lương tâm đầy đủ chức năng. Trong bài kiểm tra cuối cùng của mình, thầy Slughorn tiết lộ ông kiên quyết phản đối Nghệ Thuật Hắc Ám. Khi bản lĩnh của ông trong trận Hogwarts đã được công bố, hành động của ông (cùng với những người của Regulus Black, mà đã đạt được sự chú ý trong những hậu quả của sự sụp đổ của Voldemort) loại bỏ nhiều sự kỳ thị đã được gắn liền với nhà Slytherin trong hàng trăm năm qua. Mặc dù bây giờ (vĩnh viễn) đã nghỉ hưu, hình của ông đã có một vị trí danh dự trong phòng sinh hoạt chung của Slytherin.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Quintus Horatius Flaccus là một trong những nhà thơ La Mã lớn nhất, thường được gọi là Horace. Ông đã cho Slughorn hai tên Kitô giáo của mình. Tên “Slughorn” xuất phát từ tiếng tiếng Xen-tơ (Scotland) cho nghĩa “tiếng khóc của chiến tranh”: linh hồn – than khóc, mà sau này đã dẫn đến “Slughorn”, người thổi kèn cho chiến tranh. Tôi yêu từ cái nhìn và cho âm thanh của nó, mà còn cho nhiều hiệp hội của nó. Các tiếng Xen-tơ ban đầu cho thấy một sự tàn bạo tiềm ẩn, dường như ám chỉ đến sự phá hoại từ những hành động dò dẫm tìm đường của loài sên đất Arion (hoặc nói chung là các loài sên đất bình thường), tạo nguồn cảm hứng sáng tạo ra tính cách bên trong một người đàn ông dường như ít vận động, bình thản như vậy. “Horn” cũng gợi ý tung hô bản thân có cái tên nổi tiếng và các hiệp hội lừng lẫy.

Horace Slughorn là một trong những nhà bào chế Độc dược tài năng nhất mà Hogwarts từng thấy. Giống như Severus Snape, ông có sức mạnh tạo ra những chai danh vọng, rượu vinh quang, và thậm chí ngăn chặn cái chết, nhưng việc làm nên một bậc thầy về độc dược tài năng thực sự là gì? Theo J.K. Rowling, bạn cần nhiều hơn chỉ là một cái vạc và các thành phần hợp lý bên trong để có thể khuấy lên một loại thuốc pha chế chiến thắng.

ĐỘC DƯỢC

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

Nó thường được hỏi liệu một Muggle có thể tạo ra một lọ thuốc ma thuật, đưa ra một cuốn sách Độc dược và các thành phần hợp lý. Câu trả lời là, không may, không có. Luôn luôn có một số yếu tố cần thiết khi làm việc với cây đũa phép để thực hiện một lọ thuốc (chỉ thêm ruồi chết và cây nhứt quang lan đến một cái nôi treo trên lửa sẽ cung cấp cho bạn những cái gì khó chịu khi ném, chưa kể đến độc, canh súp).

Một số độc dược được hình thành từ những ảnh hưởng lặp lại của những câu thần chú và bùa chú, nhưng một số ít (ví dụ, Thuốc Đa Dịch và Phúc Lạc Dược) thì lại không có tác dụng để đạt được bất kỳ kết quả nào. Nói chung, phù thủy và pháp sư ủng hộ phương pháp nào họ tìm thấy dễ dàng nhất, hoặc hài lòng nhất, để lựa ra cách bào chế sản phẩm cuối cùng.

Độc dược không dành cho những người thiếu kiên nhẫn, nhưng tác dụng của nó thường rất khó để phá hủy nhưng rất dễ nếu là một người bào chế độc dược lành nghề. Chi nhánh này của ma thuật mang một không khí thần bí nào đó và do đó nó có một vị trí nhất định. Thật vậy, nó còn là dấu hiệu hắc ám được sử dụng như một loại vật chất có độ nguy hiểm cao. Những ý tưởng phổ biến về một chuyên gia Độc dược trong cộng đồng phù thủy là một nhân cách hay lo nghĩ, khó chịu: Snape, trong thực tế, phù hợp hoàn toàn so với định kiến.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Hóa học là môn học yêu thích nhất của tôi ở trường, và tôi đã cho nó vào tác phẩm ngay sau khi tôi có thể. Đương nhiên, khi tôi đã cố gắng để quyết định chủ đề kẻ thù xung quanh của Harry, Severus Snape, nên là một giáo viên, và phải là phù thủy đẳng cấp. Điều này tạo nên sự mới lạ, điều mà tôi muốn tìm thấy ở phần giới thiệu về Snape với chủ đề của ông thật hấp dẫn ("Ta có thể dạy cho mi có thể tạo ra những chai danh vọng, rượu vinh quang, và thậm chí ngăn chặn cái chết..."), rõ ràng là một phần của tôi tìm thấy môn Độc dược khá thú vị như Snape đã làm; và thực sự tôi luôn thích tạo những lọ độc dược trong những cuốn sách, và nghiên cứu các thành phần của nó.

Nhiều thành phần của các loại thuốc nước và những động tác rảy rượu mà Harry tạo ra cho Snape tồn tại (hoặc đã từng được cho là tồn tại) và có (hoặc đã được cho là có) là những đặc sắc mà tôi đã cho họ. Cây bạch tiến, ví dụ, thực sự có đặc tính chữa bệnh (nó là một chất chống viêm, mặc dù tôi sẽ không khuyên bạn nên tách nó thành nhiều mảnh để kiểm tra nó); một Ngưu Hoàng thực sự là một khối lấy từ ruột của một con vật, và đã thực sự tin rằng Ngưu Hoàng là dạng thuốc uống có thể chữa khỏi ngộ độc cho bạn.

Bạn có thể săn lùng cây bạch tiễn hoặc tìm một Ngưu Hoàng trong thế giới thực, nhưng bạn sẽ lu bu để muốn tìm ra một sừng của Song kỳ mã - một trong những thành phần quan trọng trong Thuốc Đa Dịch. Độc dược này xuất hiện để làm thay đổi này là không thể phủ nhận mạnh mẽ, cho dù sử dụng cho mục đích tốt hay xấu; nhưng ý nghĩa đằng sau mỗi thành phần trong hỗn hợp này là gì, và tại sao Hermione có khả năng để nấu nó khi mới là một sinh viên năm thứ hai rất đáng chú ý?

THUỐC ĐA DỊCH

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K.ROWLING

Thuốc Đa Dịch, mà là một độc dược phức tạp và tốn thời gian để pha chế, tốt nhất là để cho những mụ phù thủy cao tay nghề và phù thủy. Nó cho phép người sử dụng giả dạng sự xuất hiện của một người khác, miễn là họ đã lần đầu tiên lấy một phần của cơ thể của người đó để thêm vào thuốc (có thể là bất cứ điều gì - những mẫu móng chân, gàu hoặc tẽ hơn - nhưng nó là bình thường nhất để sử dụng đó là tóc). Ý tưởng cho rằng một mụ phù thủy hoặc phù thủy tà ác có thể sử dụng các bộ phận của cơ thể có từ thời cổ đại, và tồn tại trong văn hóa dân gian và sự mê tín của nhiều nền văn hóa.

Hiệu quả của thuốc chỉ là tạm thời, và tùy thuộc vào cách nó đã được pha chế, có thể kéo dài từ giữa mười phút và mười hai giờ. Bạn có thể thay đổi độ tuổi, giới tính và chủng tộc bằng cách lấy Thuốc Đa Dịch, nhưng không phải biến thành loài vật.

Thực tế là Hermione có thể làm cho ra Thuốc Đa Dịch có tác dụng ở tuổi mười hai là minh chứng cho khả năng phép thuật nổi bật của cô, bởi vì nó là một lọ thuốc mà nhiều phù thủy lớn và pháp sư rất sợ để cố gắng thực hiện.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Tôi nhớ đã tạo danh sách đầy đủ các thành phần cho các Thuốc Đa Dịch. Mỗi thứ đã được lựa chọn cẩn thận. Ruồi cánh mỏng (phần đầu tiên của tên được gợi ý từ sự đan xen hoặc kết dính với nhau của hai cánh); đĩa (để hút các chất ra khỏi một cái gì và vào cái khác); sừng của một song kỳ mã (ý tưởng của tính hai mặt); cò chửi chửi (một gợi ý bị ràng buộc với người khác); rong nước xiết (các đột biến của cơ thể vì nó thay đổi thành cái khác) và da vụn của một con rắn ráo (một phần cơ thể bên ngoài được tạo ra khi có sự thay mới bên trong).

Tên Thuốc Đa Dịch được tưởng tượng ra từ một số điều ngụ ý. “Đa”, có nghĩa là “nhiều”, đã đưa ra ý tưởng rằng thuốc có thể biến bạn thành nhiều người khác nhau; nhưng “Đa dịch” cũng rất gần với tên “Polydeuces”, một người sinh đôi trong thần thoại Hy Lạp.

Nếu bạn đang đi nấu một cốc đầy Thuốc Đa Dịch, hoặc bất kỳ một cái gì bình thường khác để nếm thử nhưng lại là thuốc có sức mạnh, bạn sẽ cần một cái vạc. Đây là một chút lịch sử của mảnh quan trọng này của thiết bị pháp thuật.

NHỮNG CÁI VẠC

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K.ROWLING

Những cái vạc từng được sử dụng bởi người Muggle và các phù thủy đều như nhau, là cái vạc lớn dùng để nấu ăn bằng kim loại có thể được treo trên lửa. Theo thời gian, pháp sư và những người không biết pháp thuật đều đồng loạt là chuyển nó sang bếp lò; Cái nồi trở nên thuận tiện hơn và vạc trở thành một vật duy nhất của phù thủy và pháp sư, người tiếp tục dùng để nấu những độc dược của họ. Một ngọn lửa cháy bùng không che đậy lại là điều cần thiết cho việc tạo ra các độc dược, làm cho cái vạc nồi trở thành một điều thiết thực nhất.

Tất cả vạc đã được bỏ bùa để chúng có thể nhẹ hơn để có thể mang vác, bởi vì hầu hết chúng được làm từ thiếc hoặc sắt. Những phát minh hiện đại bao gồm chức năng tự khuấy và tự đóng mở của vạc, và vạc bằng kim loại quý cũng có sẵn cho các chuyên gia, hoặc dùng để khoe khoang.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

Cái vạc đã có một sự liên kết pháp thuật trong nhiều thế kỷ. Nó đã xuất hiện trong hàng trăm năm để tạo nên những hình ảnh phù thủy có giá trị, và cũng được cho là nơi yêu tinh giữ kho báu. Nhiều truyện dân gian và cổ tích có đề cập đến những cái vạc với quyền hạn đặc biệt, nhưng trong những cuốn sách Harry Potter nó là một công cụ khá nhàm chán. Tôi đã xem xét việc lấy một cái vạc của Helga Hufflepuff, nhưng có điều gì đó hơi hài hước và phi lý về việc có một Trường Sinh Linh Giá lớn và nặng nề như vậy; Tôi muốn các đối tượng mà Harry phải tìm được phải nhỏ hơn và có thể dễ dàng xách tay. Tuy nhiên, một cái vạc xuất hiện ở cả bốn châu báu huyền thoại của Ai-len (sức mạnh pháp thuật của nó có được mà không ai có thể thoát khỏi nếu nó không hài lòng) và trong các truyền thuyết của Mười Ba Kho báu của nước Anh (Cái vạc của Dyrnwch khổng lồ sẽ nấu thịt những người đàn ông dũng cảm, nhưng không nấu thịt những kẻ hèn nhát).

Công việc của các giáo sư bộ môn Độc dược tổng thể là không phải là không có rủi ro, nhưng nó là bài học Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám lợi hại nhất. Trong tất cả các giáo viên dạy môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám đáng nhớ đã từng trải qua Hogwarts, có thể đã dễ dàng quên mất Giáo sư Quirinus Quirrell yên tĩnh, rằng ông hóa ra lại có Voldemort trên mặt sau của đầu. Dưới đây là một ít thông tin thêm về ông đã làm nên một cảnh từ già cõi đời khá đặc biệt từ nơi làm việc của mình ở trường Hogwarts.

CHƯƠNG

4

QUIRINUS QUIRRELL

QUIRINUS QUIRRELL

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

SINH NGÀY:

26 tháng 9

ĐŨA PHÉP:

Gỗ trăn với lõi lông kỳ lân, dài chín inch, mềm dẻo dễ uốn

NHÀ HOGWARTS:

Ravenclaw

KHẢ NĂNG ĐẶC BIỆT:

Bác học lý thuyết về Phòng thủ Pháp thuật, ít lão luyện trong việc thực hành

DÒNG MÁU:

Máu lai

GIA ĐÌNH:

Chưa lập gia đình, không có con

SỞ THÍCH:

Du lịch, ép hoa đại

Giáo viên dạy môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám đầu tiên của Harry, một phù thủy trẻ đã làm một “Grand Tour” bay vòng quanh thế giới trước khi trở thành giáo viên giảng dạy tại trường Hogwarts. Khi Harry đầu tiên gặp Quirrell, ông đã đội khăn đóng hằng ngày. Sự căng thẳng của ông ấy, thể hiện rõ ràng nhất trong việc nói cà lăm của mình, có tin đồn rằng khăn đóng ông đội trên đầu được nhét đầy tỏi để xua đuổi ma cà rồng.

Tôi thấy Quirrell là một phù thủy tài năng nhưng yếu đuối, là những người có lẽ đã bị trêu chọc cho sự rụt rè và hay căng thẳng của ông trong cuộc

sống ở trường. Cảm thấy không đầy đủ và có nhu cầu để chứng tỏ bản thân, ông đã phát triển một (ban đầu lý thuyết) quan tâm đến Nghệ thuật Hắc ám. Giống như nhiều người khác cảm thấy bản thân không đáng kể, thậm chí buồn cười, Quirrell có một mong muốn tiềm ẩn là muốn làm cho thế giới ngồi dậy và ghi nhận ông ta.

Quirrell lúc đầu đã suy nghĩ kỹ lưỡng để tìm thấy bất cứ điều gì còn sót lại của Nghệ thuật Hắc ám, một phần vì tò mò, một phần vì sự ham muốn do không được thừa nhận là người quan trọng. Ít nhất, Quirrell mơ rằng ông có thể là người đàn ông đã theo dõi và đánh bại Voldemort, nhưng tốt nhất, nếu phải học các kỹ năng từ Voldemort thì sẽ đảm bảo ông không bao giờ cười nữa.

Hagrid hầu như đúng khi nói rằng Quirrell có một "trí tuệ lỗi lạc", giáo viên trường Hogwarts vừa ngây thơ và kiêu ngạo trong việc suy nghĩ rằng ông có thể kiểm soát để đối mặt với Voldemort, ngay khi phù thủy Hắc ám này đã rơi vào tình trạng suy yếu. Khi Voldemort nhận ra rằng người đàn ông trẻ này đã có một vị trí ở trường Hogwarts, hắn đã sở hữu ngay lập tức Quirrell, người đã không có năng lực chống lại.

Trong khi Quirrell đã không đánh mất linh hồn của mình, ông đã hoàn toàn bị khuất phục bởi Voldemort, người đã gây ra một sự đột biến đáng sợ trên cơ thể Quirrell: bây giờ Voldemort được nhìn thấy ở phía sau đầu của Quirrell và chỉ đạo hành động của ông, thậm chí buộc ông phải cố gắng giết người. Quirrell cố gắng để bỏ đi sự yếu ớt của mình và chống lại khi có cơ hội, nhưng Voldemort là quá mạnh đối với ông.

Quirrell là, một kết quả, bị biến thành một Trường Sinh Linh Giá tạm thời của Voldemort. Ông bị cạn kiệt rất nhiều bởi sự căng thẳng về thể chất của cuộc tranh đấu với kẻ mạnh hơn, linh hồn ma quỷ bên trong mình. Cơ thể Quirrell có biểu hiện bồng và mụn nước trong cuộc chiến với Harry do sức mạnh của phép mẹ bảo vệ Harry còn lại trong da của mình khi bà hi sinh vì nó. Khi cơ thể Voldemort và Quirrell dùng chung đang bị đốt cháy khủng

khiếp khi tiếp xúc với Harry, hắn đã phải bỏ trốn ngay để tự cứu mình, để lại những tổn thương và Quirrell yếu ớt đã sụp đổ và chết.

Cảm nghĩ của J.K.Rowling

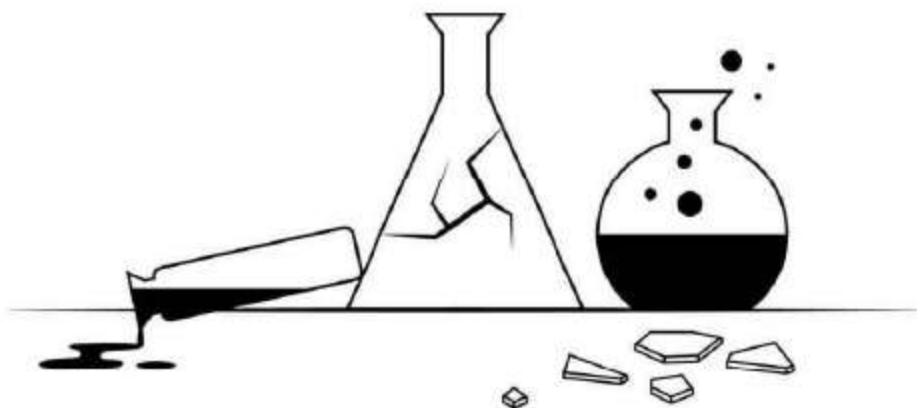
Quirinus là một Thiên Chúa La Mã nhưng ở đây không có nhiều thông tin, mặc dù ông thường gắn liền với chiến tranh - một đầu mối là Quirrell không phải là khá hiền lành như ông xuất hiện. “Quirrell”, rất gần với “con sóc” - nhỏ, dễ thương và vô hại - cũng gợi ý "run rẩy", một cái gật đầu và bối rối bẩm sinh trong nhân vật.

Chúng tôi đã bao quát quyền lực và chính trị trong thế giới phù thủy một cách hợp lý và triệt để. Tuy nhiên, để kết thúc tổng thể bằng một chút nâng cao hơn, chúng ta hãy nhìn vào sự xuất hiện mạnh mẽ của yêu tinh Peeves. Nếu có một cuộc tranh luận nói về những điều gì khiến mọi người không hề ưa thích giữa nhân viên và sinh viên của trường Hogwarts, thì chắc chắn Peeves sẽ lọt vào hạng mục “phiền toái”?

CHƯƠNG

5

MỘT YÊU TÍNH GÂY PHIÊN TOÁI

YÊU TINH PEEVES

ĐƯỢC VIẾT BỞI J.K. ROWLING

“Yêu tinh” có nguồn gốc từ tiếng Đức tạm dịch là “ma ồn ào”, mặc dù nó không phải là, nếu nói đúng thì không phải là một con ma. Các yêu tinh là thực thể vô hình có thể di chuyển các đối tượng, đâm sầm vào cửa và tạo ra âm thanh, và những phá rối khác. Nó đã được nhắc đến ở nhiều nền văn hóa và có một sự liên kết mạnh mẽ với những nơi mà người trẻ, đặc biệt là thanh thiếu niên, đang sống. Giải thích cho hiện tượng này rất khác nhau cả về siêu nhiên đến khoa học.

Đó là không thể tránh khỏi, trong một tòa nhà dường như bùng nổ với phù thủy tuổi vị thành niên và phù thủy trưởng thành, một yêu tinh sẽ được tạo ra; được mong đợi rằng một yêu tinh như vậy sẽ ồn hơn, tàn phá nhiều hơn và khó khăn để trục xuất hơn so với những ngôi nhà có nhiều Muggle chỉ thỉnh thoảng lui tới. Chắc chắn, Peeves là yêu tinh khét tiếng và rắc rối nhất trong lịch sử nước Anh. Không giống như đa số các yêu tinh cùng giống loài với mình, Peeves có một thân thể hiện hữu, mặc dù hẳn có thể trở nên vô hình theo ý muốn. Ngoại hình phản ánh bản chất của hắn, mà những người biết sẽ đồng ý là rằng hắn là một sự pha trộn liền mạch của sự hài hước và hiểm độc.

Peeves nổi tiếng, do hắn là một vật cứng hay làm phiền được quản bởi mỗi người chăm sóc trường Horwarts, bắt đầu từ Hankerton Humble (do bốn người sáng lập trường chỉ định) trở về sau. Mặc dù nhiều học sinh và thậm chí cả giáo viên có hơi chút nổi quạu dễ thương dành cho Peeves (chắc chắn hẳn đã cho thêm một niềm say mê nhất định với cuộc sống trường học), hắn ngoan cố gây rối, và hắn thường rơi vào tay người chăm sóc trong ngày, người sẽ bắt hắn làm sạch những thứ mà hắn đã cố ý làm bẩn: Những chai lọ bị đập tan, phần thuốc nước vương vãi, tủ sách bị lật đổ v.v. Những người yếu đuối thường phàn nàn những nuông chiều dành cho Peeves về việc phóng đại những câu chuyện đã kết thúc, ẩn trong bộ quần áo giáp hoặc thả rã trên đầu của học sinh khi họ di chuyển giữa các lớp.

Một số nỗ lực để loại bỏ Peeves từ lâu đài đã dẫn đến thất bại. Cuối cùng và tai hại nhất đã được thực hiện vào năm 1876 bởi người chăm sóc Rancorous Carpe, người đã nghĩ ra một cái bẫy tinh vi, mồi nhử cùng một loạt các vũ khí phối hợp, ông tin rằng sẽ làm cho Peeves không thể cưỡng lại, và một cái tháp chuông to lớn quynến rũ, gia cố bằng nhiều bùa Phong Tỏa khác nhau, mà ông dự định sẽ loại bỏ yêu tinh một khi ông đã đặt sẵn ở các vị trí. Nhưng không những Peeves đã phá vỡ dễ dàng và thoát qua cái tháp chuông khổng lồ, mà còn làm toàn bộ hành lang được tắm rửa bằng những mảnh thủy tinh vỡ, hắn cũng thoát khỏi cái bẫy được trang bị với một số kiếm lưỡi cong, cung nỏ, một cây súng etpigôn và một khẩu pháo nhỏ. Lâu đài lúc đó đã được sơ tán trong khi Peeves thích thú với chính mình bằng cách bắn ngẫu nhiên ra ngoài cửa sổ và đe dọa tất cả mọi người rằng có nhiều cơ hội để chết. Một sự đình trệ kéo dài ba ngày đã kết thúc khi Hiệu trưởng thời bấy giờ, Eupraxia Mole, đồng ý ký một kế ước cho phép Peeves được đặc quyền bổ sung, chẳng hạn như được bơi một lần mỗi tuần trong nhà vệ sinh nam ở tầng trệt, từ chối bánh mì cũ được ném ra từ nhà bếp, và một chiếc mũ mới - được thiết kế theo sở thích và được thực hiện bởi Madame Bonhabille tại Paris. Rancorous Carpe đã nghỉ hưu sớm vì lý do sức khỏe, và không còn tiếp tục nỗ lực để tống khứ một kẻ cư trú duy nhất vô kỷ luật ra khỏi lâu đài.

Peeves được công nhận có thứ hạng uy quyền. Mặc dù hắn không mấy ấn tượng các danh hiệu hay phù hiệu. Hắn đa số phục tùng theo các giáo viên khi bị phê phán nghiêm khắc, đồng ý đứng phía ngoài lớp khi họ đang dạy. Hắn cũng được biết đến khi liên tưởng đến những học sinh hiếm có như (đặc biệt là Fred và George Weasley), và chắc chắn là sợ hồn ma của nhà Slytherin, Nam tước đẫm máu. Tuy nhiên, lòng trung thành thật sự của hắn đã được chứng minh trong trận chiến Horwarts vĩ đại.

Thế là bạn đã đủ các thông tin. Bạn đã phát hiện ra những gì sẽ xảy ra khi năng lượng quyền lực đi vào đầu của một ai đó (theo đúng nghĩa đen, trong trường hợp của giáo sư Quirrell), hay bà phù thủy theo cách của mình để có quyền lực, đồng thời cũng thích sưu tầm các tấm Frolicsome Feline, nơi thèm khát quyền lực và mục nát đã kết thúc khi bị tóm. Chúng tôi hy vọng bạn đã rất thích bộ sưu tập này của nhà văn J.K. Rowling, được trình bày bởi POTTERMORE.

Sách điện tử cũng được xuất bản bởi POTTERMORE

Harry Potter và Hòn đá phù thủy

Harry Potter và phòng chứa bí mật

Harry Potter và tên tù nhân ngục Azkaban

Harry Potter và chiếc cốc lửa

Harry Potter và hội phượng hoàng

Harry Potter và hoàng tử lai

Harry Potter và bảo bối tử thần

Harry Potter và đứa trẻ bị nguyền rủa phần I và II

Dựa trên một câu chuyện mới ban đầu bởi J.K. Rowling, John Tiffany và Jack Thorne

Một vở kịch mới của Jack Thorne

Câu chuyện ngắn từ Hogwarts của chủ nghĩa anh hùng, Gian khổ và Sở thích nguy hiểm

Câu chuyện ngắn từ Hogwarts của Quyền lực, Chính trị và những yêu tinh gây phiền toái

Hogwarts: Một hướng dẫn không đầy đủ và không đáng tin cậy

Pottermore

from J.K. Rowling

© J.K. Rowling / Pottermore Ltd. 7/2014

Pottermore

from J.K. Rowling

Khám phá nhiều hơn từ

Thế giới pháp thuật của J.K. Rowling ...

Khám phá nhiều hơn

Thế giới pháp thuật của J.K. của Rowling ...

Thăm www.pottermore.com , nơi Lễ phân loại cho riêng mình, độc quyền bằng văn bản mới của J.K. Rowling và tất cả những tin tức mới nhất và các tính năng từ thế giới pháp thuật đang chờ đón bạn.

POTTERMORE, xuất bản kỹ thuật số, thương mại điện tử, giải trí và công ty tin tức từ J.K. Rowling, là nhà xuất bản kỹ thuật số toàn cầu của Harry Potter và Thế giới pháp thuật của J.K. Rowling. Là trung tâm kỹ thuật số của Thế giới pháp thuật của J.K. Rowling, www.pottermore.com được dành để mở khóa sức mạnh của trí tưởng tượng. Nó cung cấp tin tức, tính năng, và bài viết cũng như văn bản mới và trước đó chưa được phát hành bởi J.K. Rowling.

Tất cả các quyền được bảo lưu; không có phần nào của ấn phẩm này có thể được sao chép hoặc phát bằng bất kỳ phương tiện, điện tử, cơ khí, hay photocopy hoặc cách khác, nếu không có sự cho phép của nhà xuất bản

*Phiên bản này lần đầu tiên được xuất bản bởi Công ty TNHH
POTTERMORE vào năm 2016*

Nội dung bản quyền của J.K. © Rowling

*Thiết kế bìa và minh họa nội thất bởi Công ty TNHH MinaLima ©
POTTERMORE*

*Các nhân vật trong Harry Potter, tên và chỉ dẫn liên quan là thương hiệu
liên hợp của Hãng giải trí © Warner Bros.*

*J.K. Thế giới pháp thuật TM J.K. Rowling Rowling và Hãng giải trí Warner
Bros.*

Quyền pháp lý của tác giả đã được xác nhận

ISBN 978-1-78110-629-7

BẢNG MỤC LỤC

[Trang tiêu đề](#)

[PotterMore](#)

[Mục lục](#)

[Chương Một: Dolores Umbrige](#)

[Chương Hai: Các bộ trưởng pháp thuật và nhà ngục Azkaban](#)

[Chương Ba: Horace Slughorn](#)

[Chương Bốn: Quirinus Quirrell](#)

[Chương Năm: Một yêu tinh gây phiền toái](#)

[Sách điện tử](#)

[Tuyên bố bản quyền](#)